

آموزش مصور active directory شماره یک

توضیحاتی در مورد Active Directory

Active directory قویترین ابزار ویندوز است. یکی از نقاط قوت ویندوزهای سرور که نمی توان آن را در هیچ یک از سیستم عاملهای دیگر یافت اکتیو دیرکتوری ویندوز است. شبکه های مبتنی بر مايكروسافت به ۲ دسته تقسیم می شوند:

۱. Workgroup: که در این حالت حد اکثر تعداد کامپیوتر های شبکه به توصیه مايكروسافت ۱۰ الی ۱۵ عدد می باشد. در این حالت هیچ سرور مرکزی وجود ندارد و هر کامپیوتر مدیر کامپیوتر و منابع خود است. برای اتصال به منابع در کامپیوتر های دیگر برای هر کامپیوتر در شبکه یک یوزر و پسورد نیاز است. به این نوع شبکه اصطلاحاً شبکه peer-to-peer نیز گفته می شود.
۲. Domain: این نوع شبکه که موضوع بحث ماست به صورت Client/Server است. یعنی هر کامپیوتر یا باید سرویس گیرنده باشد یا سرویس دهنده. در این نوع شبکه یک مدیریت مرکز وجود دارد. هر کلاینت برای ورود به شبکه باید یک یوزر و پسورد معتبر در سرور داشته باشد. در این نوع شبکه با وارد کردن یک یوزر و پسورد در هنگام ورود به سیستم می توان به تمامی منابع شبکه دسترسی داشت.

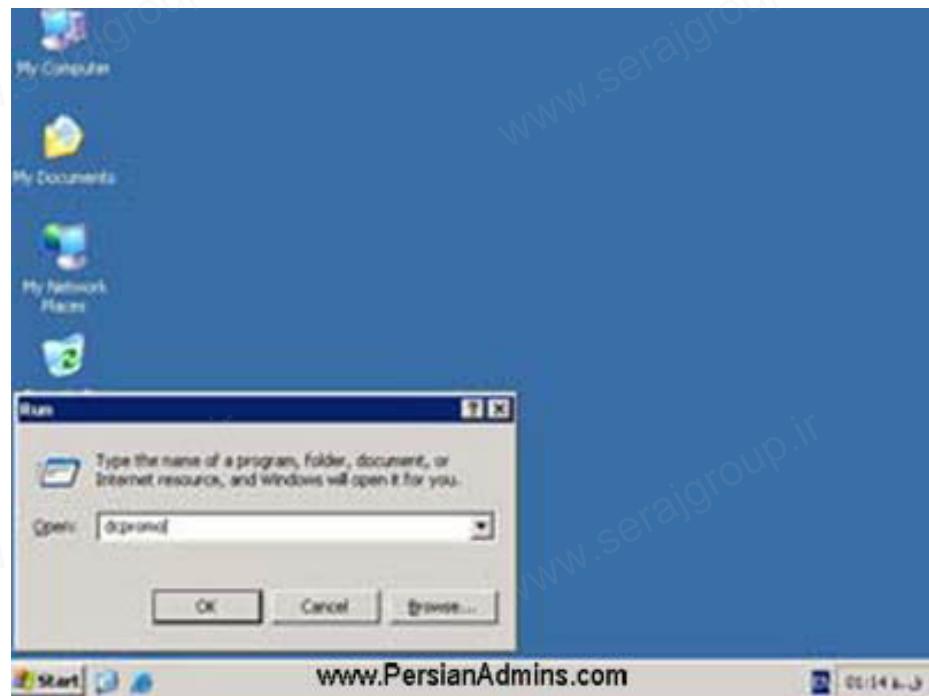
كاربرد Active Directory

هر کدام از شبکه های بالا کاربرد های خاص خود را دارند. به بیانی دیگر هر کدام از دو حالت فوق برای یک سری شبکه کاربرد دارد. به عنوان مثال برای یک کافی نت یا ISP شبکه Domain اصلاً مناسب نیست اما در شبکه یک اداره که انواع اداری اجرا می شود بسیار مناسب است. پس قبل از اقدام به نصب دامین باید نیاز شبکه خود را بسنجم.

قصد ما از این مقاله تنها آموزش کاربردی نصب اکتیو دیرکتوری می باشد. خوانندگان محترم می توانند با Microsoft exam 70-294 windows server 2003 active directory infrastructure مراجعه به کتب اطلاعات دقیقتر و کاملتری در اینباره کسب کنند.

آموزش نصب

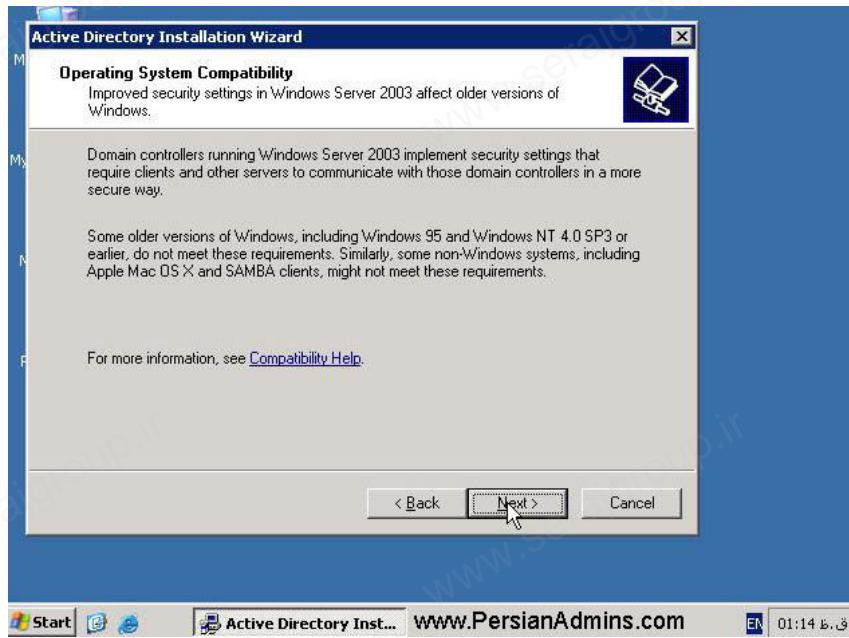
ابتدا ویندوز ۲۰۰۳ خود را نصب نموده و جهت جلوگیری از مشکلات احتمالی آخرین سرویس پک را نصب سپس ویندوز خود را آپدیت می کنیم. سی دی ویندوز را داخل درایو قرار داده و مطابق شکل زیر از منوی استارت گزینه Run را انتخاب نموده بعد از تایپ کردن Enter کلید dcpromo را فشار می دهیم.

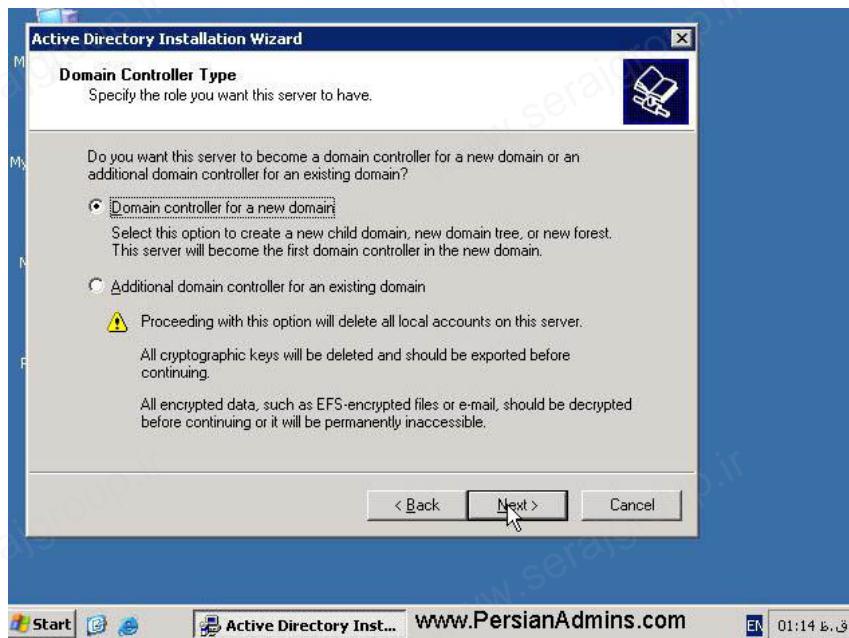
یک پنجره باز می شود که در آن خوش آمد گویی به ویزارد گفته شده است. به شکل زیر:

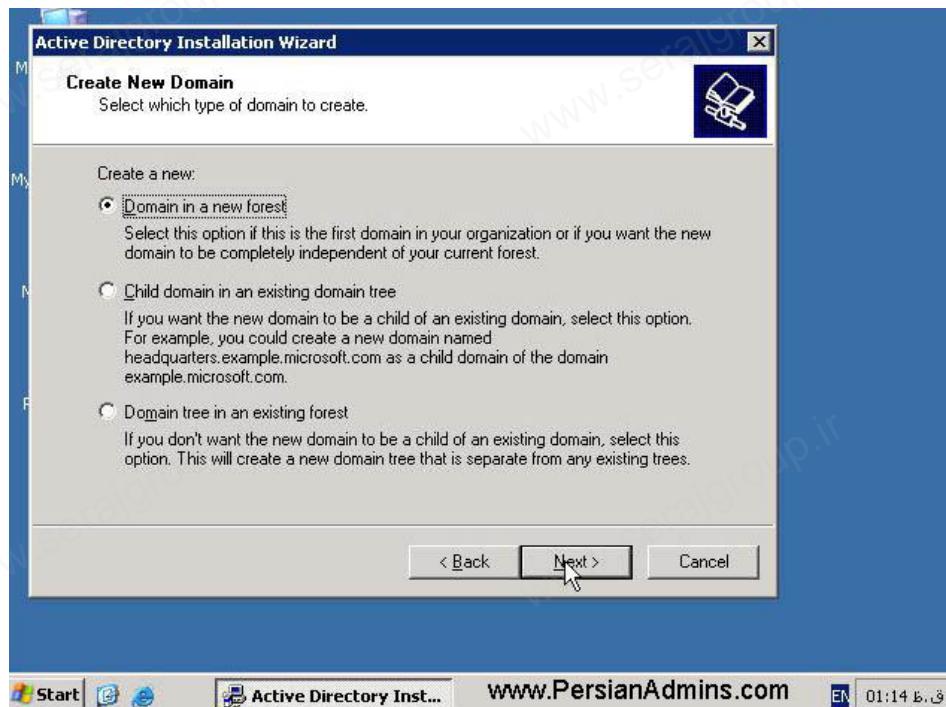
کلید next را فشار می دهیم و به صفحه بعد که توضیحات مختصری در مورد امنیت اکتیو دیرکتوری نسبت به ویندوز ۲۰۰۰ داده شده است می رویم:

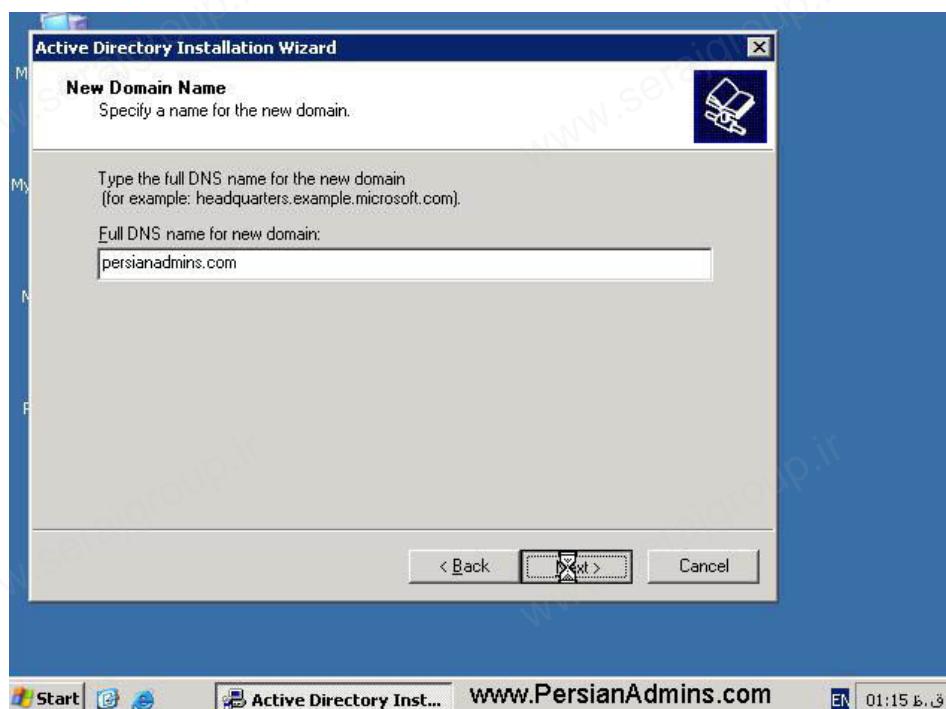
پس از فشار دادن کلید next به صفحه ای می رویم که از ما می پرسد آیا اولین دامین کنترل شبکه را میخواهید نصب کنید یا اینکه یک دامین کنترلر دیگر به دامین خود اضافه میکنید. ما اولین دامین کنترلر را می خواهیم نصب کنیم پس گزینه بالا را انتخاب کرده و کلید next را فشار می دهیم:

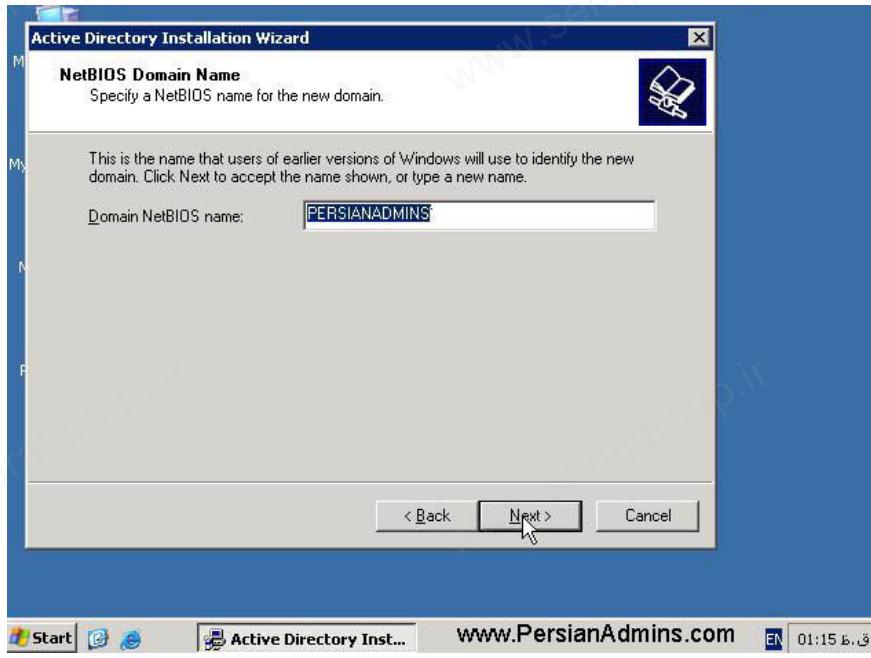
بعد از فشار دادن کلید next از ما پرسیده می شود که دامینی که دامینی نصب کنیم در یک forest جدید باید نصب شود یا در یک tree قبلی نصب شود و یا اینکه در یک tree قبلی با یک forest جدید نصب شود. ما هیچ دامین یا forest یا tree قبلی نداریم پس با انتخاب همان گزینه اول next را فشار می دهیم.

در قسمت بعد از ما نام دامینی که می خواهیم قرار دهیم پرسیده می شود. برای مثال من نام دامین خود را قرار داده ام:

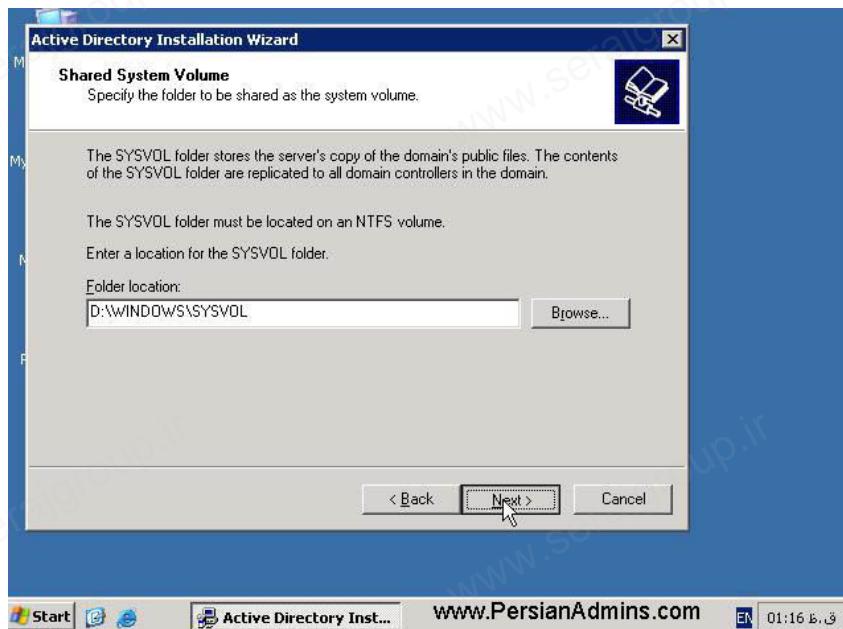
در صفحه بعد نام netbios دامین از ما سوال می شود. این نام برای اتصال کلاینت ها به دامین کاربرد دارد. و دامین کنترلر ما با این نام شناخته می شود. که به صورت default خود ویندوز همان نام دامین را قرار می دهد که ما نیز با همان PERSIANADMINS موافقت کرده و next می زیم.

در این قسمت میبایست محل قرار گیری فایلهای دیتا بیس و log ها را مشخص کنیم.

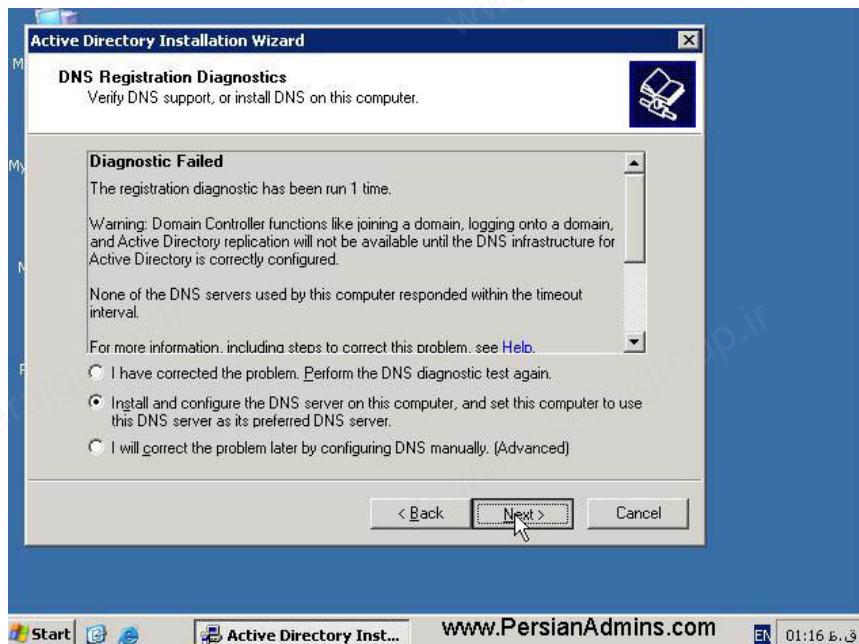

بعد از انتخاب فolder های خود کلید next فشار می دهیم. سپس به صفحه دیگر رفته که باید فولدری که توسط active directory share به حالت share در می آید را انتخاب کنیم. توجه داشته باشید که فایل سیستم درایوی که این فولدر در آن قرار می گیرید میبایست NTFS باشد.

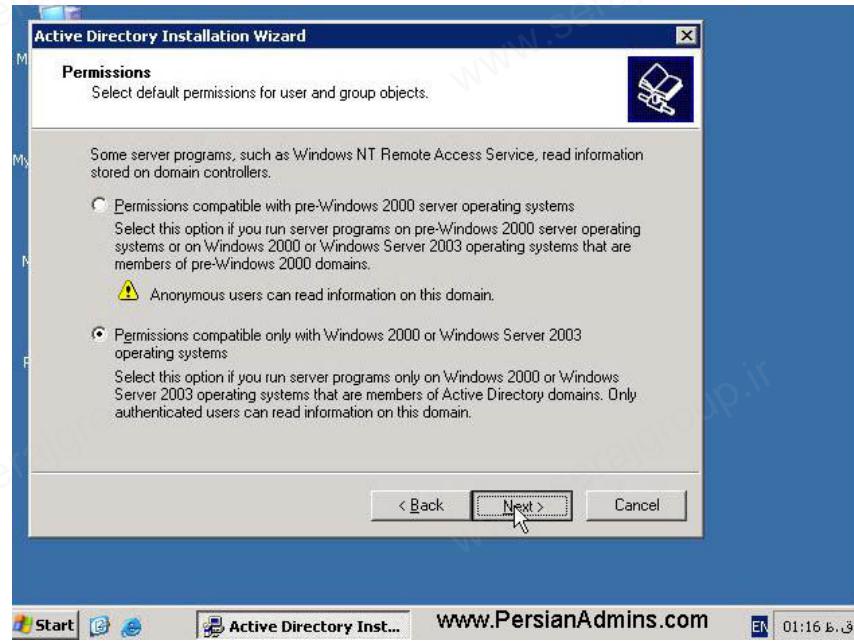

بعد از next زدن صفحه ای باز می شود که به ما می گوید DNS server روی سرور شما پیدا نشد، که ما میتوانیم از ۳ گزینه یکی را انتخاب کنیم.

با گزینه اول می گوئیم هم اکنون مشکل DNS حل شده و دوباره تست کن. با گزینه دوم از active directory wizard می خواهیم که خود DNS را نصب کند. و با گزینه سوم می گوئیم که بعد از نصب DNS server به صورت دستی را نصب خواهیم نمود. که بهترین انتخاب گزینه دوم است.

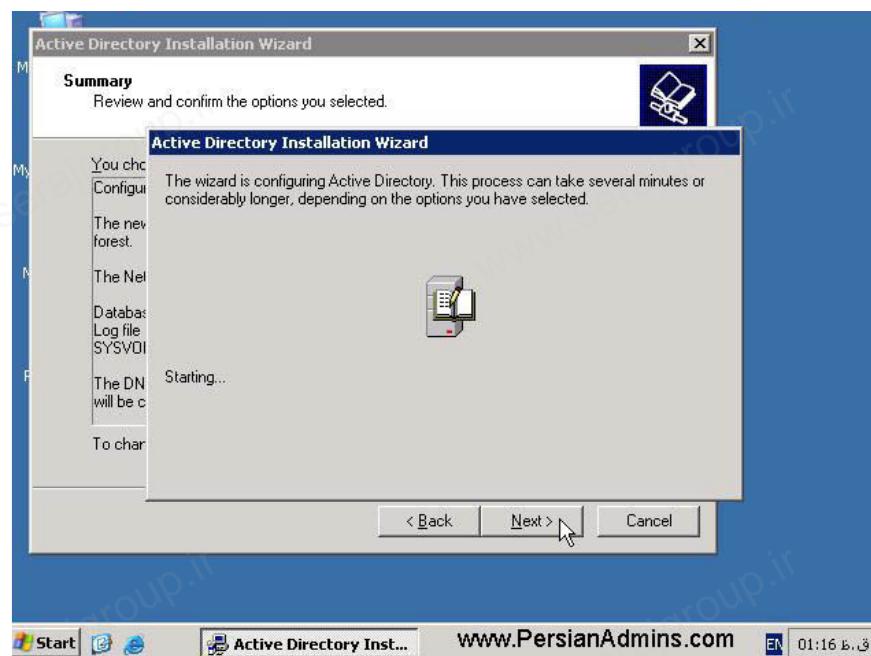
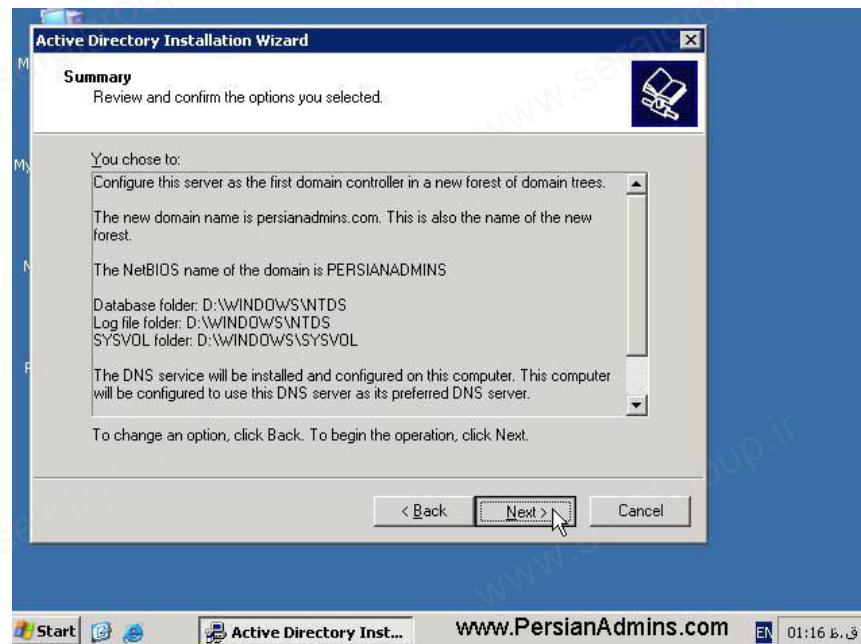
در صفحه بعد از ما پرسیده می شود که کلاینت های ما از چه نوع ویندوزی استفاده می کنند؟ ویندوز های قبل از ۲۰۰۰ یا ۲۰۰۳ و ۲۰۰۳. که ما گزینه دوم یعنی ۲۰۰۰ و ۲۰۰۳ را انتخاب می کنیم.

در صفحه بعدی از ویزارد میبایست یک پسورد برای administrator یا مدیر شبکه تعیین کنیم. این یوزر با administrator فعلی سرور شما متفاوت است. ترجیحاً پس از وارد کردن یک پسورد امن که شامل حرف و عدد و کارکترهای مجاز دیگر بوده و تعداد کارکتر های آن بیشتر از 8 کارکتر باشد کلید next را می زنیم.

پس از next کردن صفحه قبل یک خلاصه از اطلاعات وارد کرده را خواهید دید که با زدن کلید next ویزارد شروع به نصب active directory می نماید.

پس از نصب یک صفحه به شما نشان داده خواهد شد که بیانگر این است که نصب با موفقیت به پایان رسیده است. کلید **finish** را می زنیم و بعد از ظاهر شدن پنجره بنا به درخواست **reset** کردن سیستم کلید **restart now** را فشار می دهیم.

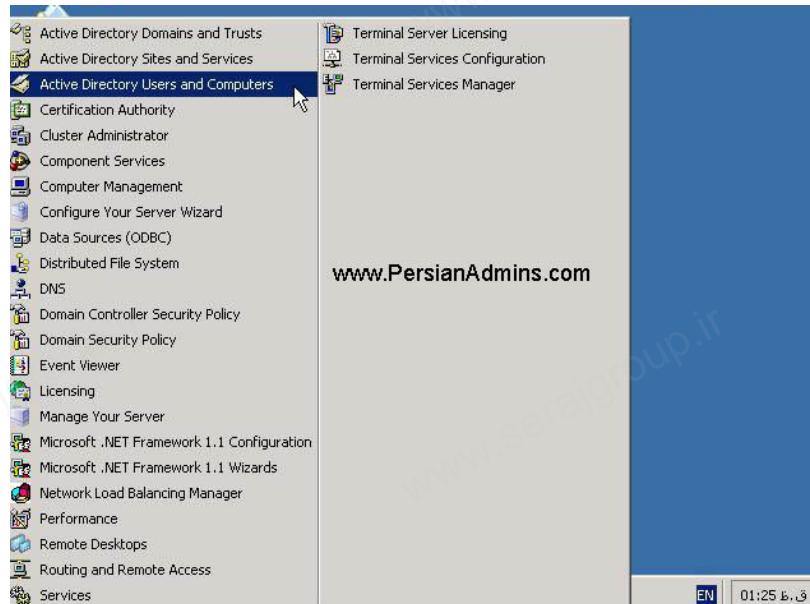
هم اکنون active directory بر روی سرور ما نصب شده است و پس از reset شدن سیستم ما باید با یوزر administrator و همان پسوردی که هنگام نصب وارد کردیم میتوانیم وارد ویندوز شویم. وقتی که روی سروری active directory نصب شود کلیه اکانتها و گروپ های ویندوز غیر فعال شده و جای خود را به گروهها و یوزرهای active directory می دهند. پس با وارد کردن یوزر و پسورد وارد ویندوز می شویم.

اگر توجه کنید یک گزینه به نام log on to authentication ویندوز اضافه شده است. که این بیانگر این است که ما می خواهیم به این دامین که نوشته شده وارد شویم.

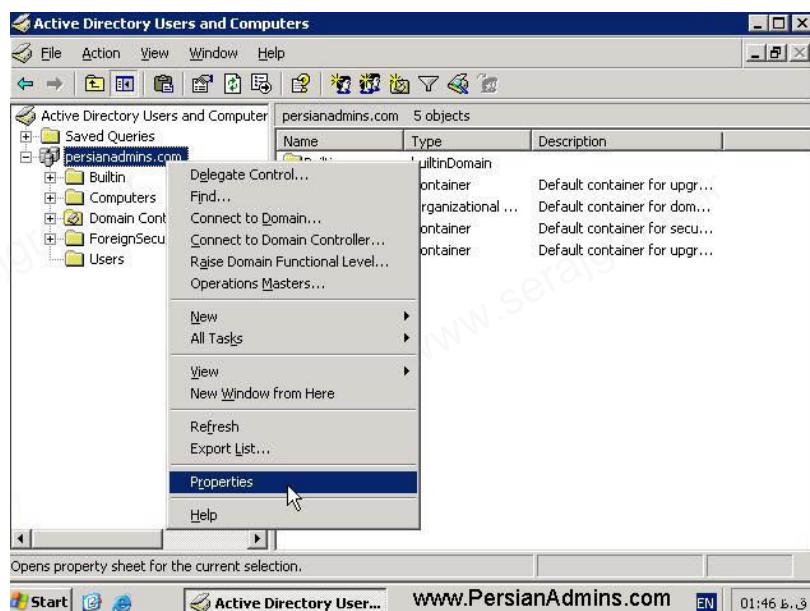
پس از ورود باید یک یوزر در اکتیو دیرکتوری برای یوزری که میخواهد join دامین شود ایجاد کنیم.

برای این منظور به start/programs/administrative tools/active directory users and computers وارد می شویم.

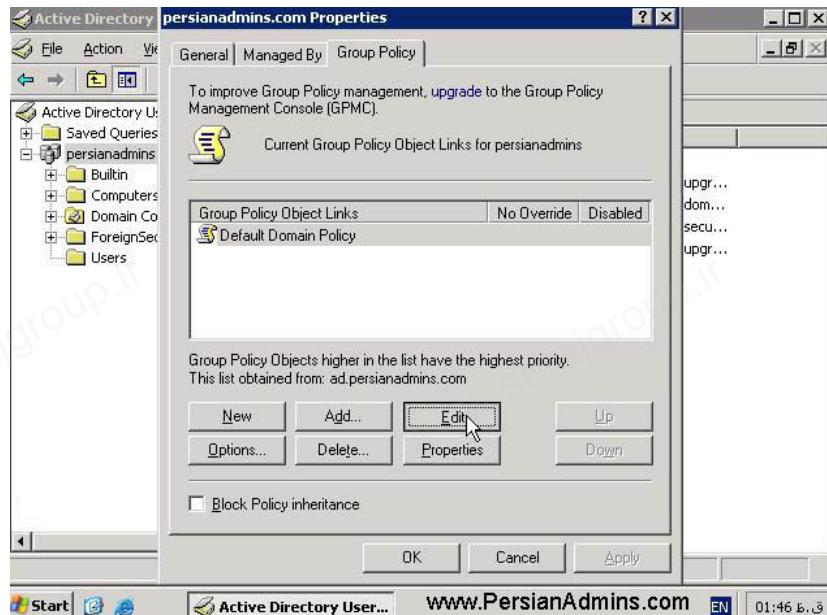

اگر اکنون بخواهیم یک یوزر ایجاد کنیم باید در پسورد آن امنیت زیادی را رعایت کنیم. به فرض مثال باید از ۷ کارکتر زیادتر باشد پسورد ما و از حروف و عدد و دیگر کارکتر های مجاز در آن استفاده شود که اکثرا با این مسئله مشکل دارند. که میتوانیم از طریق group policy که نقش مهمی را در دامین ایفا می کند استفاده کنیم و ساده ترین پسورد ممکن را برای یوزر بسازیم.

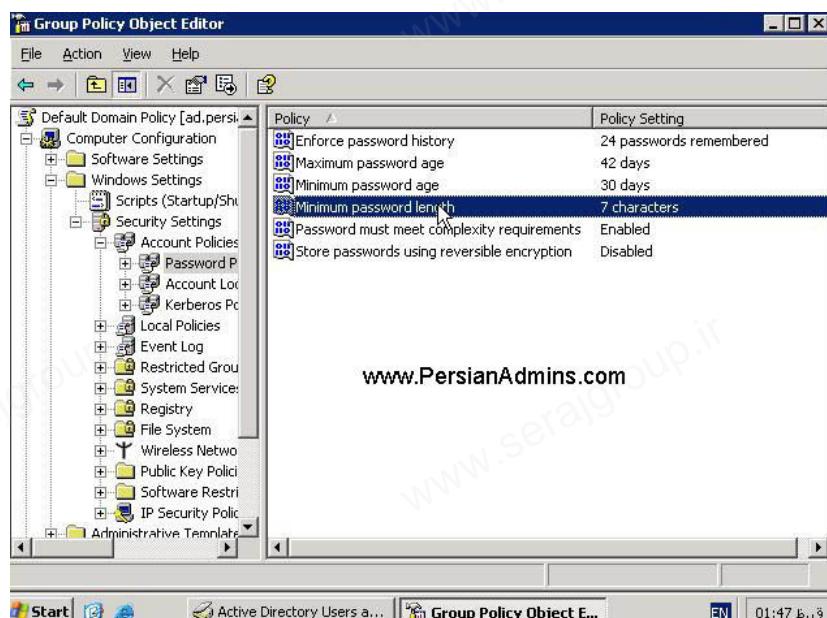
پس برای این کار بر روی دامین کلید سمت راست را می زنیم و گزینه properties را انتخاب می کنیم. ما برای این دامین را انتخاب می کنیم که این تغییرات روی کل دامین ایجاد شود. میتوانیم از OU به جای دامین نیز استفاده کنیم.

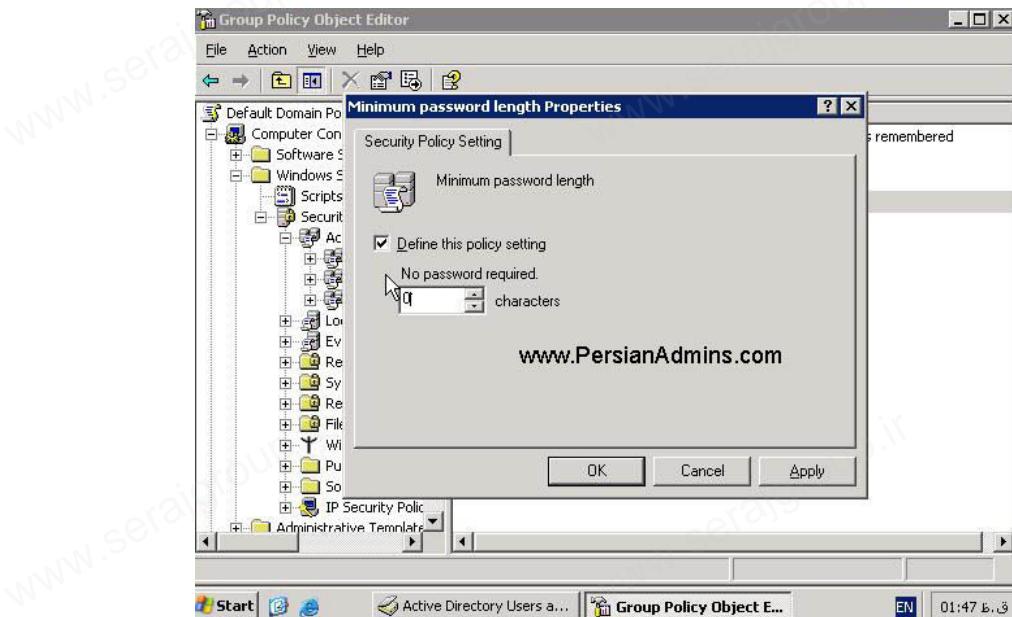
سپس از تب **group policy** تنها گزینه موجود یعنی **default domain policy** را انتخاب کرده و کلید **edit** را فشار می دهیم.

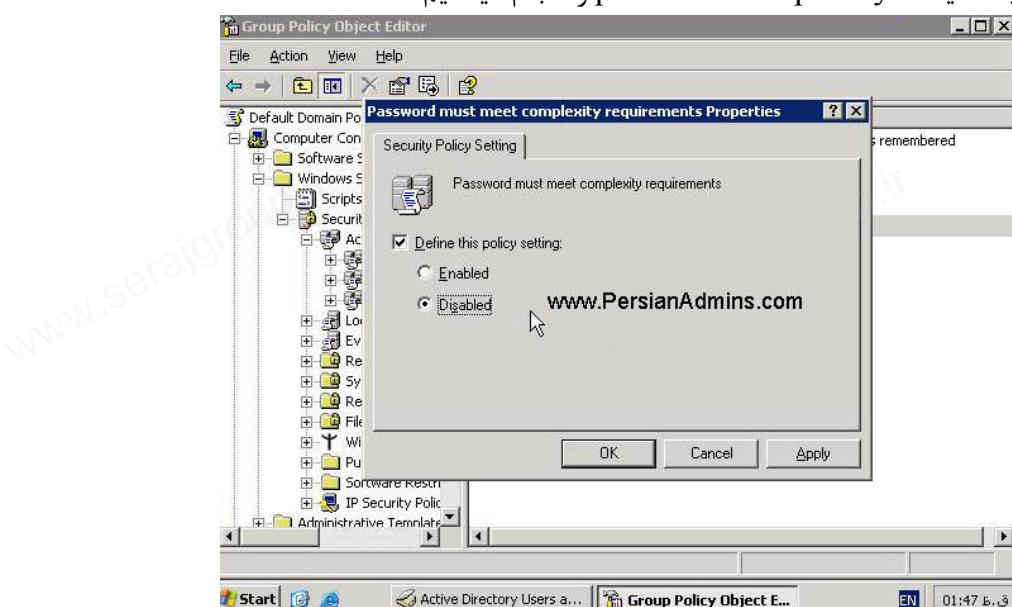
سپس یک پنجره مقابل چشم ما ظاهر می شود که با رفتن به مسیری که در شکل نشان داده شده است computer configuration/windows setting/security setting/account یعنی policies/password policy می توانیم تنظیمات مربوط به پسورد را انجام دهیم.

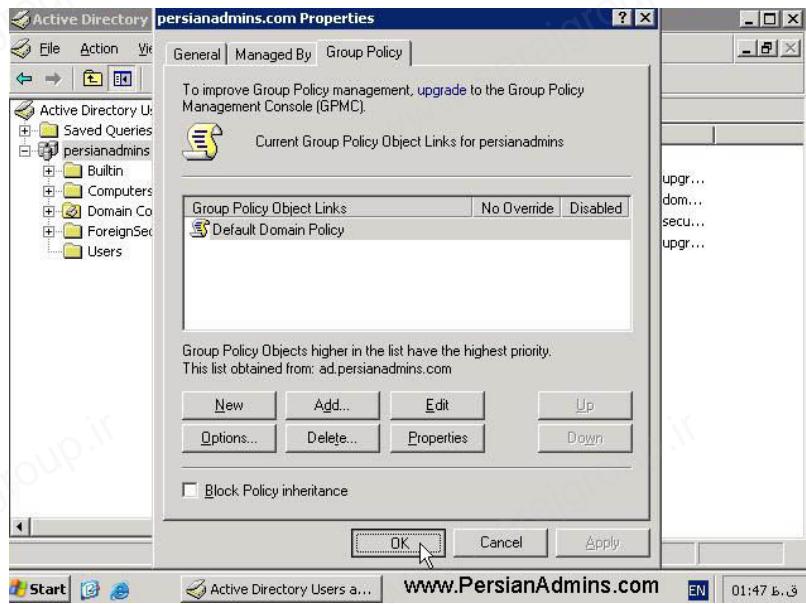
به عنوان مثال تعداد کارکتر های حداقل را مشخص می کنیم

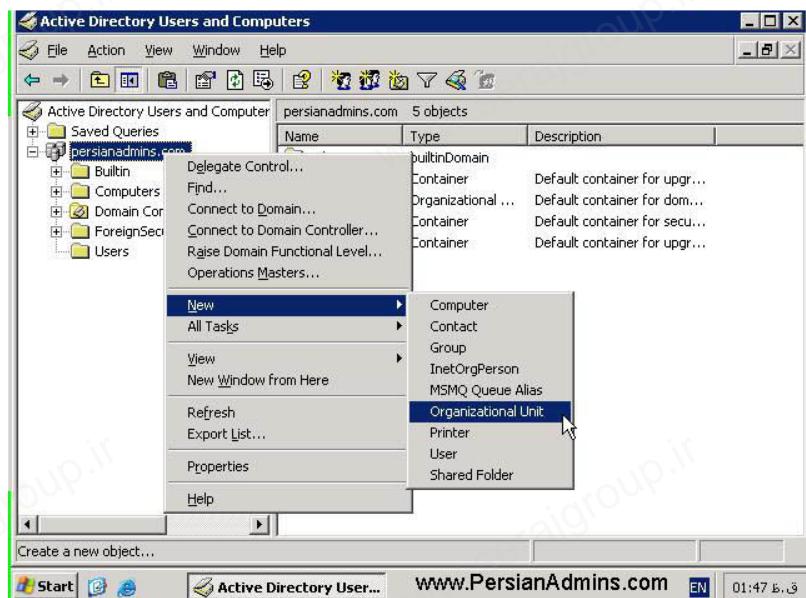
یا تنظیمات password complexity را انجام میدهیم

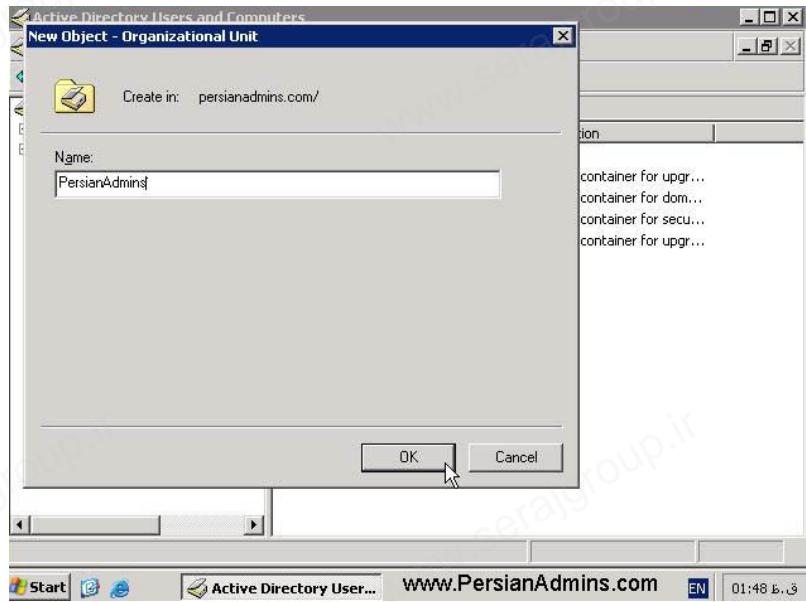
سپس پنجره group policy object editor را بسته و بقیه را OK می کیم.

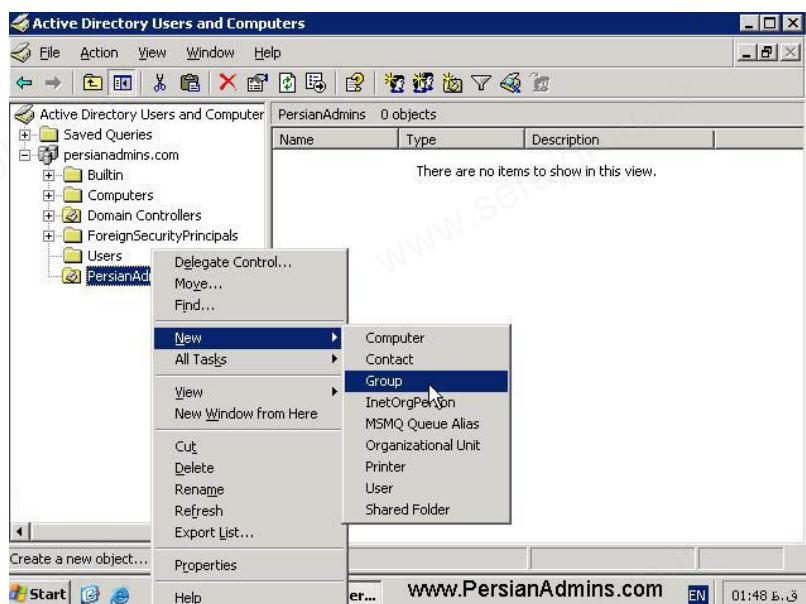
سپس برای ساختن یک organization unit که برای دسته بندی و اعمال permission و محدودیت به یک سری یوزر و گروه به کار می رود بر روی دامین کلید سمت راست را زده و گزینه new/organization unit را انتخاب می نماییم.

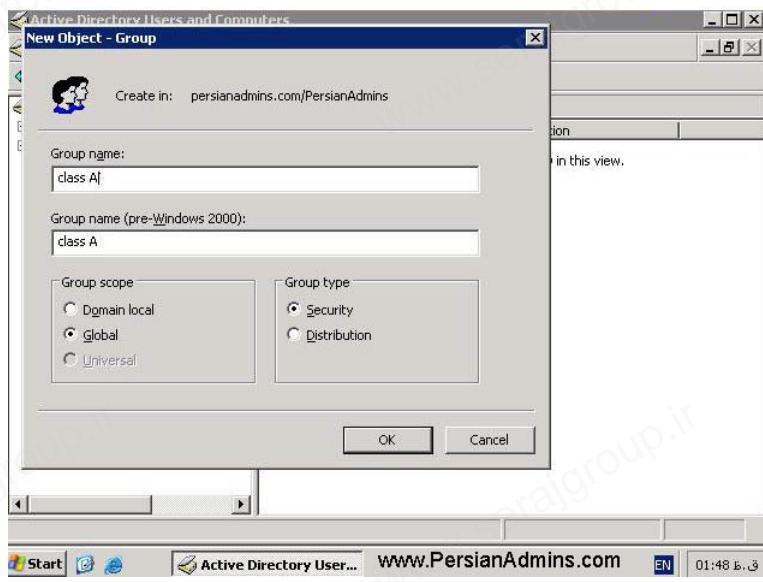
یک کادر باز می شود که نام OU را آنجا وارد کرده و OK را می زیم.

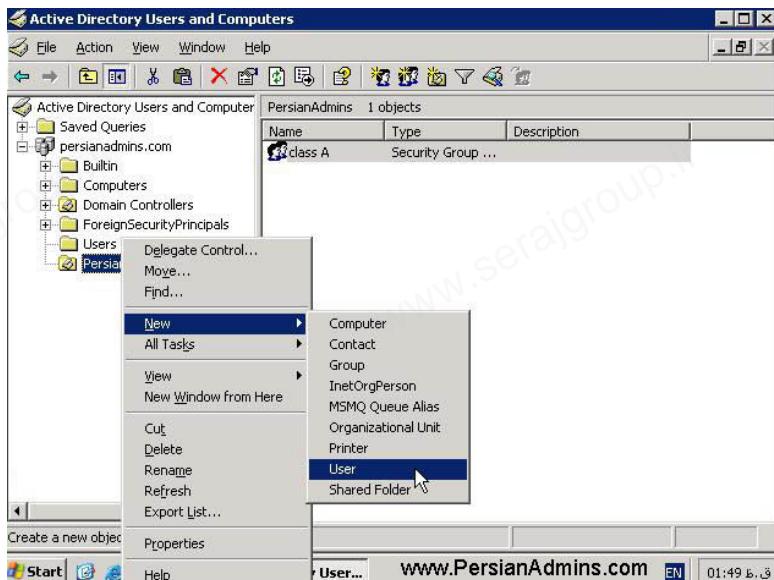
اکنون OU ما ساخته شده است. برای ایجاد یک گروه روی OU کلید سمت راست را زده و از گزینه new گزینه group را انتخاب می کنیم.

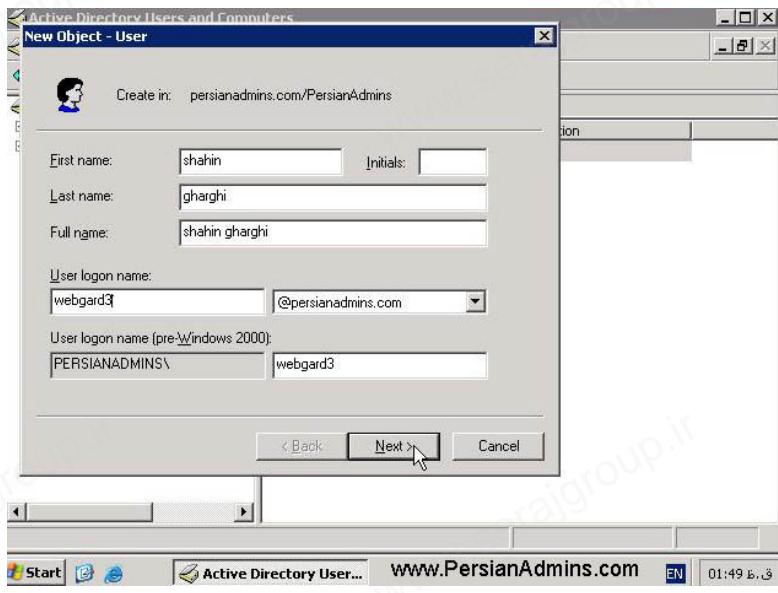
اسم گروه را وارد کرده سپس نوع آن را انتخاب می کنیم که اینجا ما اسم را class A و اسکپ آن را global و نوع آن را security انتخاب می کنیم. سپس OK را فشار می دهیم.

اکنون گروه ما ایجاد شده و باید یک یوزر نیز ایجاد کنیم.
برای ایجاد یوزر نیز بر روی OU کلید سمت راست را زده از منوی new گزینه User را انتخاب می کنیم.

در صفحه باز شده اطلاعات مورد نیاز مثل اسم و فامیل و logon name را وارد می کنیم و next می زنیم.

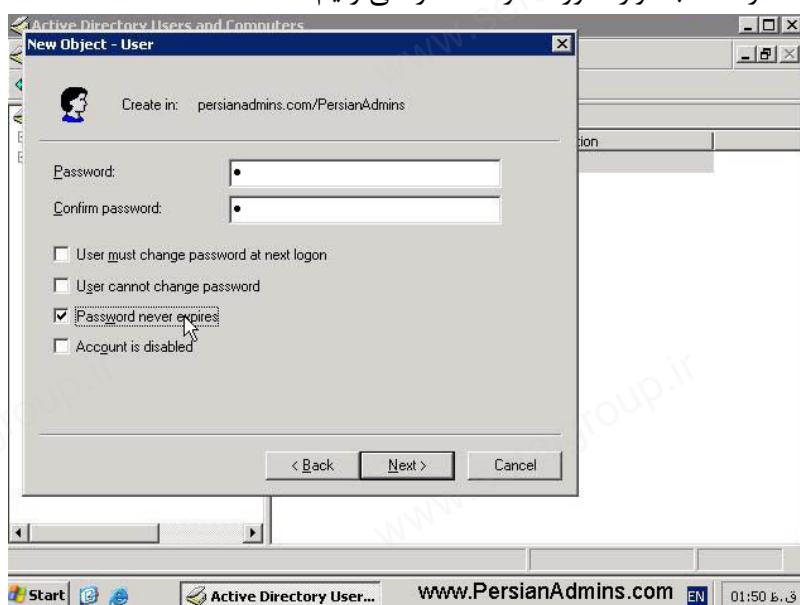

سپس پسورد را وارد می کنیم.

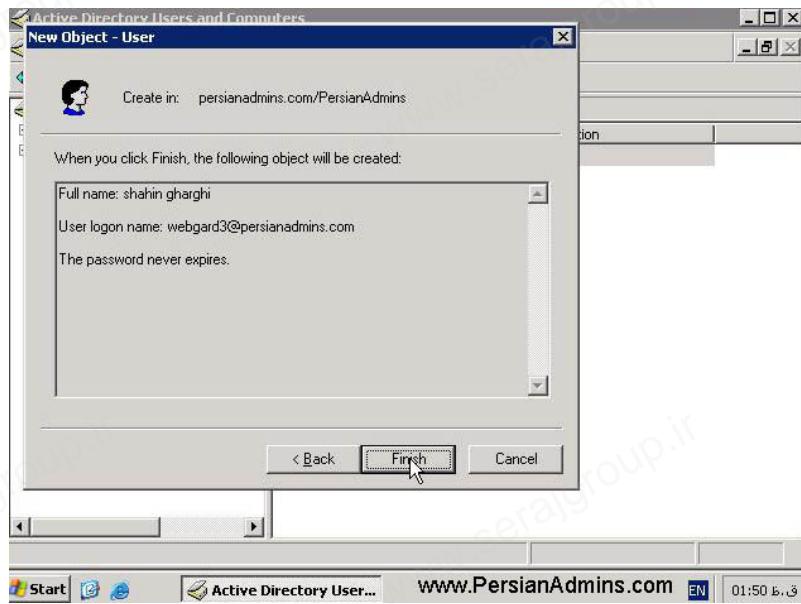
۴ گزینه در پائین وجود دارد که

گزینه اول اگر انتخاب شود یوزر را مجبور می کند که دفعه اول که وارد می شود پسورد خود را وض کند.
گزینه دوم اجازه تغییر پسورد یوزر را نمیدهد.

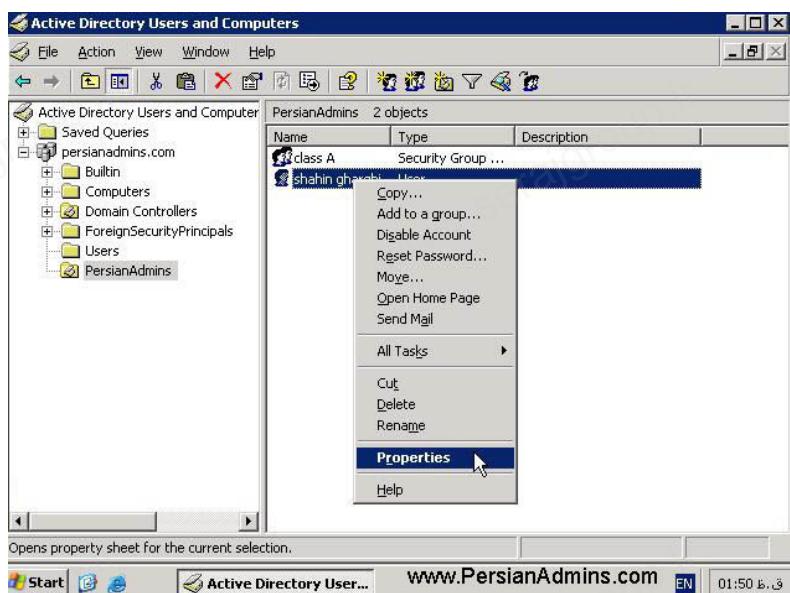
گزینه سوم expire شدن یوزر را نامحدود می کند.
و توسط گزینه چهارم می توان یوزر را disable نمود.
بعد از انتخاب موارد مورد نظر next را می زیم.

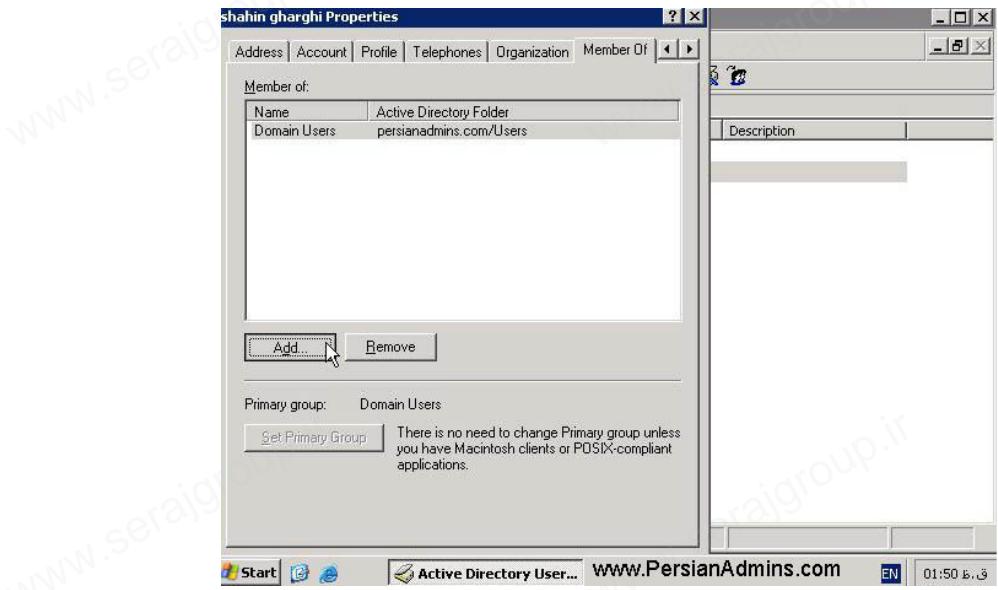
و در آخر بعد از دیدن خلاصه ای از اطلاعات وارد شده finish را می زیم.

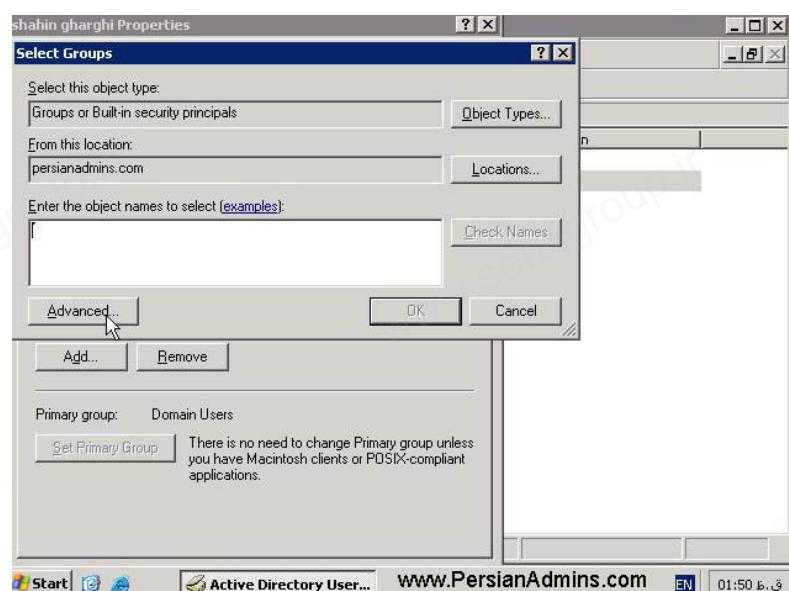
حال برای اینکه یوزر را عضو گروه ساخته شده کنیم بر روی آن کلید سمت راست را زده و properties را انتخاب می کنیم.

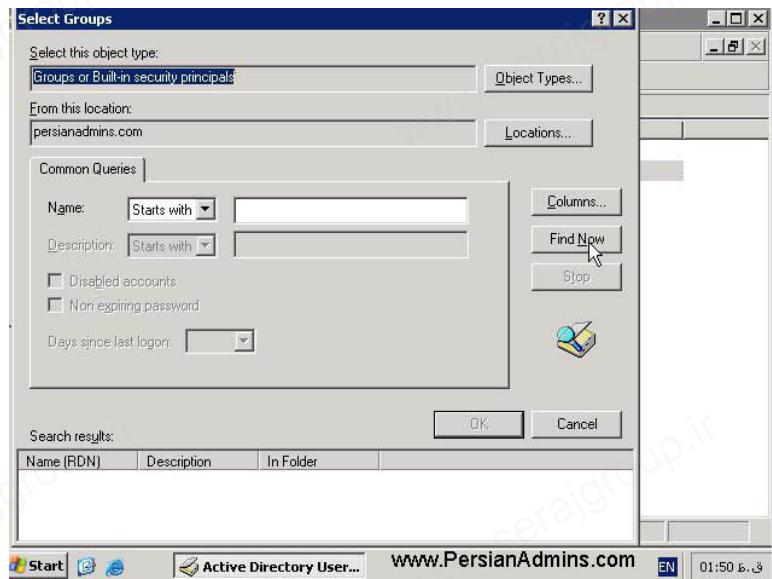

در تب member of add کلید را می زنیم.

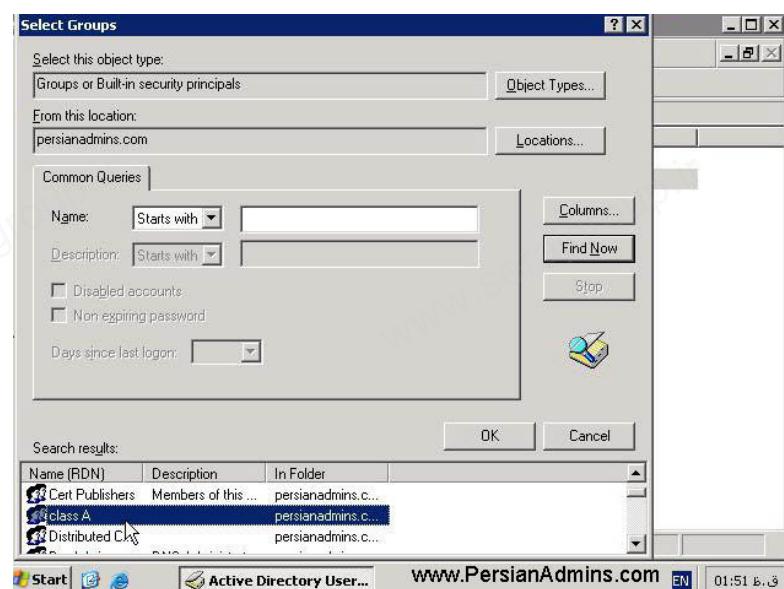

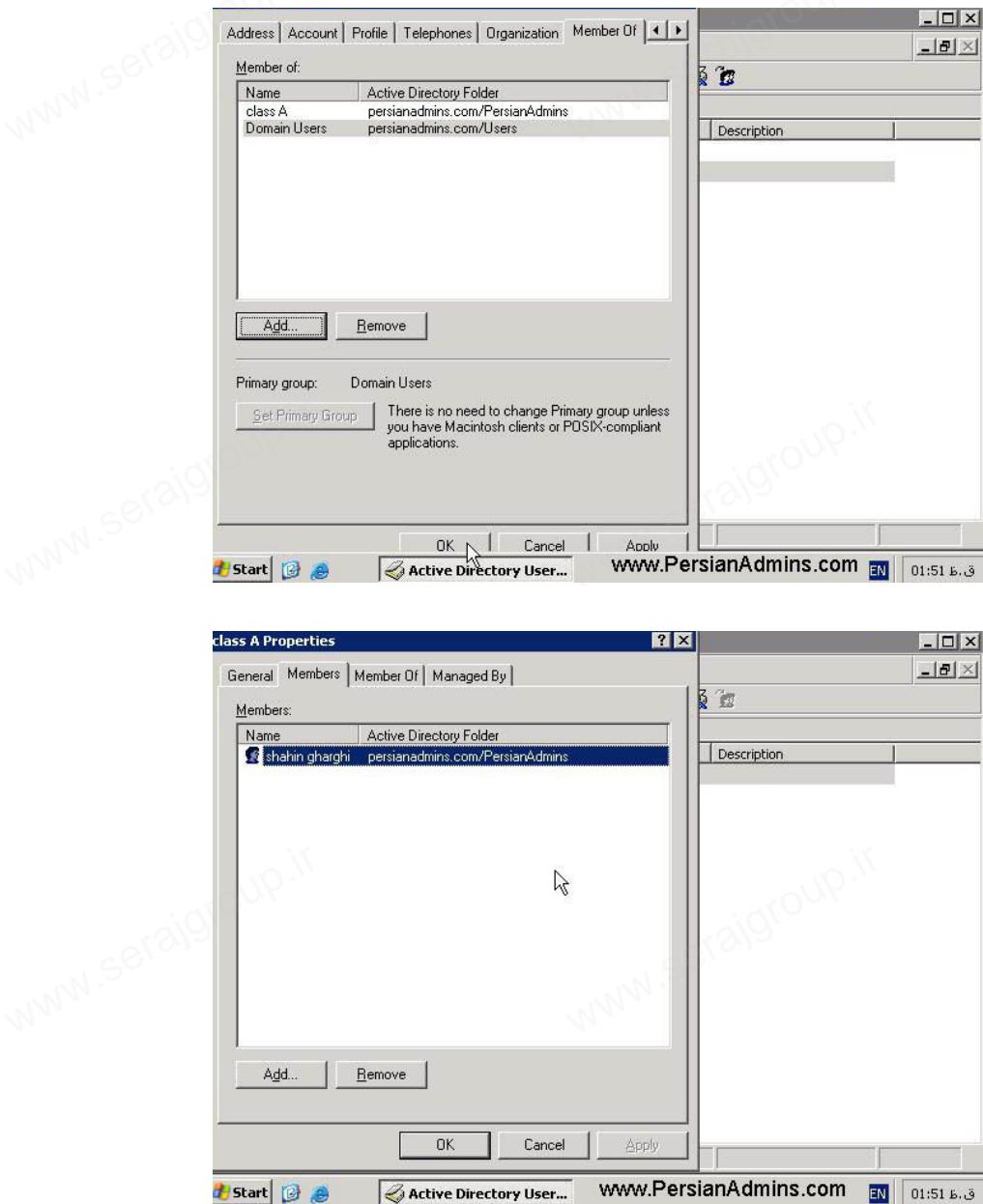
کلید advanced را انتخاب کرده سپس find now را فشار می دهیم.

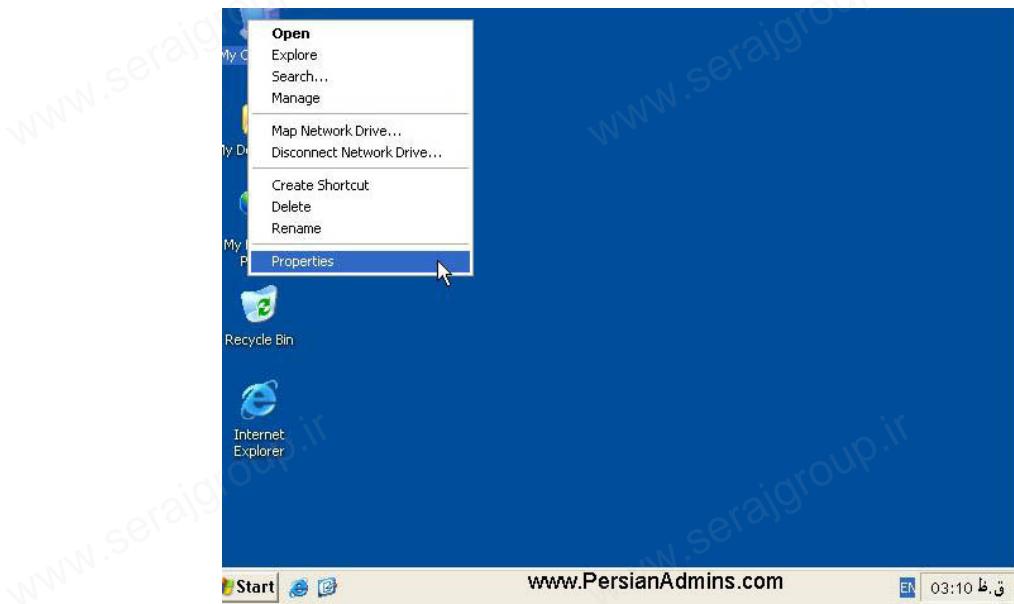
لیست گروه‌ها در زیر می‌آید که بین آنها گروه class A را انتخاب کرده و OK را می‌زنیم.

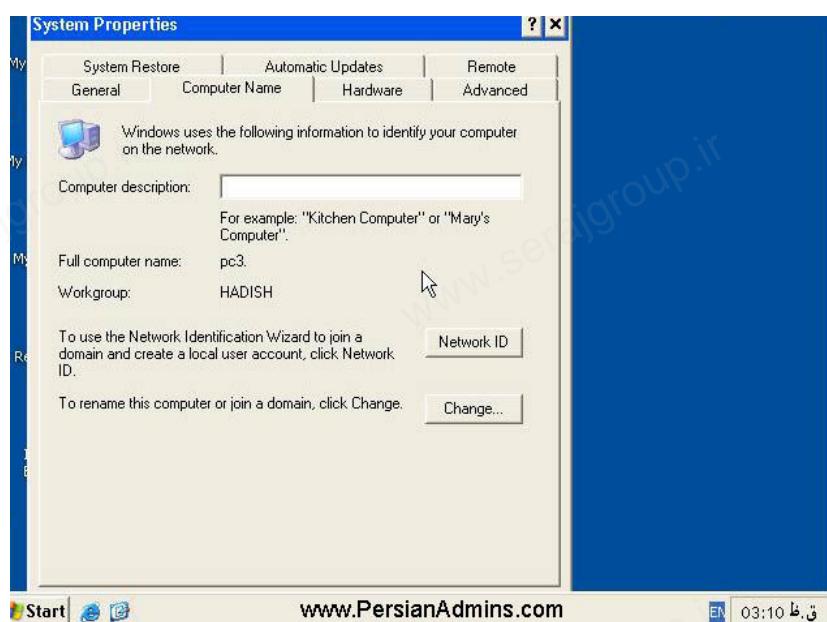

اکنون کار ما در سرور تمام شده است.

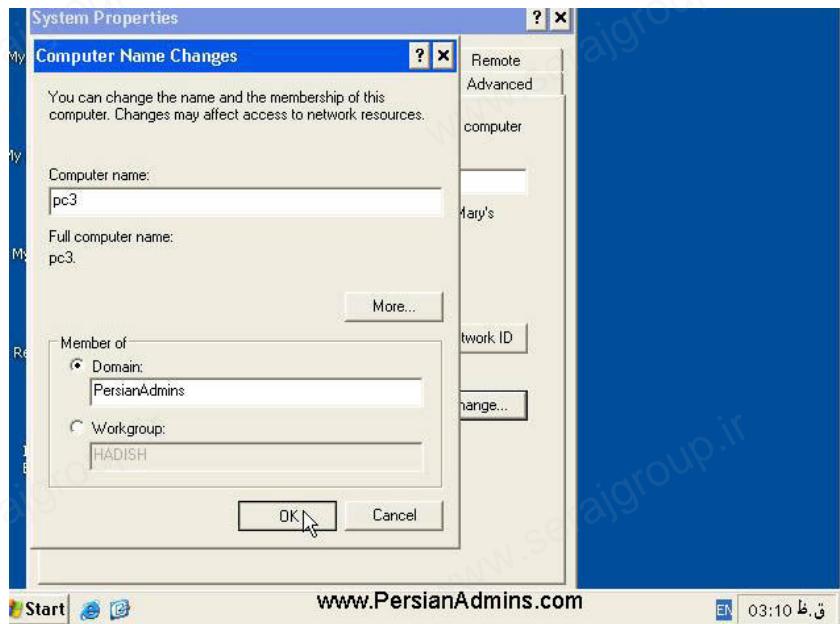
بر روی کامپیوتر کلاینت می رویم. یک IP در همان رنج سرور برای کلاینت ست می کنیم. و DNS کلاینت را IP سرور وارد می کنیم.
سپس بر روی my computer کلید سمت راست را زده و گزینه properties را انتخاب می نمائیم.

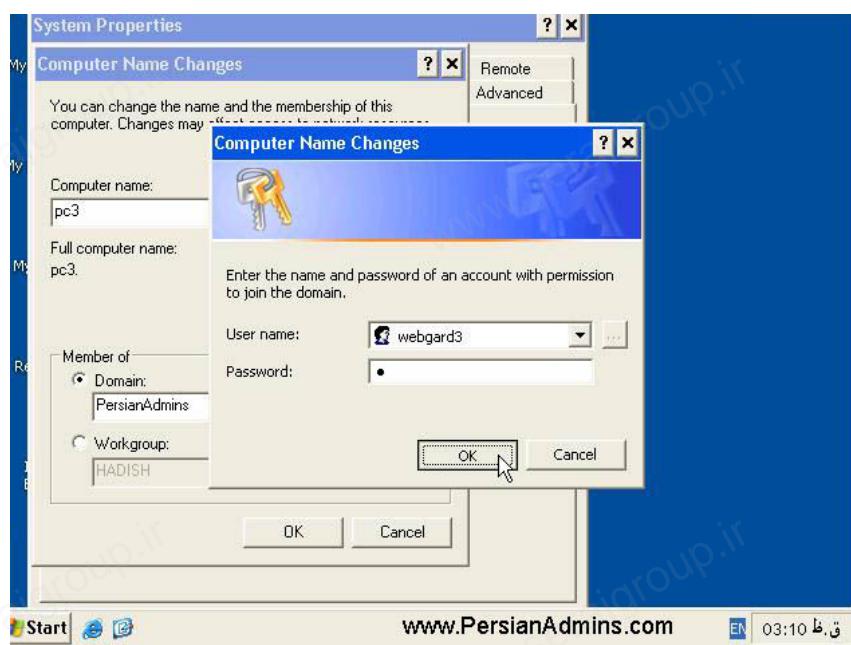
در تب change کلید computer name را زنیم.

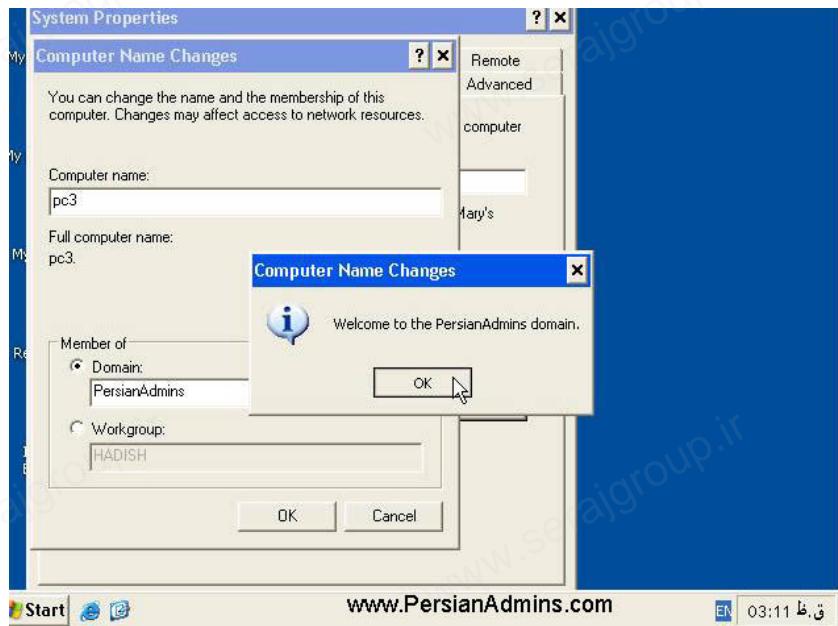
در کادر پائین domain را انتخاب کرده و نام دامین حود را وارد می کنیم.

بعد از زدن کلید OK یک کادر باز می شود که از ما یک یوزر و پسورد معتبر در دامین را می خواهد که ما همان یوزر و پسوردی که در active directory ساخته ایم را وارد می کنیم.

سپس یک پیغام ظاهر شده و ورود ما را به دامین خوش آمد می گوید.

هم اکنون با reset شدن کامپیوتر موافقت می کنیم تا بتوانیم در دامین log on کنیم.

هم اکنون که سیستم reset شده است از قسمت persianadmins گزینه log on to خود است را انتخاب کرده و با وارد کردن یوزر و پسورد خود وارد دامین می شویم.

هم اکنون کار ما به پایان رسیده است و یک دامین با یک کامپیوتر join آن ساخته ایم که برای دیگر کامپیوتر ها نیز می توانیم بدین صورت عمل کنیم.

اگر مطلب فوق برای دوستان مفید واقع شده است می توانند با فرستادن یک e-mail به webgard3@gmail.com در خواست خود را برای آموزش های دیگر به اینجانب بفرستند.

تألیف: شاهین غرقی

